ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΑΤΤΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 531 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 | ΠΑΤΡΑΙ Παρασκευὴ 19 Ἀπριλίου 1946

ΤΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἡ μεγάλη δηλαδὴ καὶ ἄπειρος κατὰ τὴν ἀξίαν θυσία τὴν ὁποίαν ἐξ ἀπολύτου ἀκουσιότητος προσέφερεν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, δὲν εἶναι ἁπλῶς ἡ ἀπόλυτος συγκεκριμένη μορφὴ ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀποκαλύπτεται ἡ δύναμίς Του καθὼς καὶ ἡ σοφία Του ὡς Θεοῦ, ἀλλ' ἵσταται συγχρόνως ἐνώπιον τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἱστορίας ὡς ἀποκάλυψις καὶ πηγὴ ἀσταμάτητος, μεγάλων καὶ αἰωνίου κύρους ἀληθειῶν, ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν.

Ὁμολογουμένως, «ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ», δέδει τὴν πλέον ἱκανοποιητικὴν λύσιν εἰς τὸ ἀγωνιῶδες πρόβλημα τῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ διαιωνιζομένης ἀντινομίας· ἀποκαθηλώνει κατὰ τὸν πληρέστερον τρόπον τὴν ἀνυπολόγιστον ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς καὶ τὸ μυστήριον τοῦ αἰωνίου τουπροορισμοῦ· ἐπὶ πλέον, ἀκτινοβολεῖ τὸ ὑψηλὸν δίδαγμα, ὅτι ἡ θυσία ὡς ἀπόρροια πλήρους ἐκουσιότητος, εἶνε τὸ μοναδικὸν τίμημα διὰ τοῦ ὁποίου ἐξαγοράζεται ἡ ἁρμονία τῆς ζωῆς, ὄχι ὡς λειτουργίας βιολογικῆς, ἀλλ' ὡς ἀξίας πνευματικῆς.

Ὑπανειλημμένως ὁ Ἰησοῦς εἶχεν ἤδη κηρύξει ὅτι ἡ ἠθικὴ ἐλευθερία, ἡ λύτρωσις καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου κερδίζεται διὰ δοκιμασιῶν, διὰ τῆς ἐγκαρτερήσεως εἰς τοὺς ἠθικοὺς ἀγῶνας, διὰ θυσιῶν. Ὁλόκληρος δὲ ἡ ἠθικὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ὄχι ὡς ἀφηρημένη τις μεταφυσική, ἀλλ' ὡς δύναμις ἠθική, ὡς νίκη εἰς τὴν αἰωνίαν πάλην τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς τὸ κακόν, στηρίζεται ἐπάνω εἰς τοὺς περιφήμους λόγους τοῦ Ἰησοῦ: «ὅς ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν».

Καὶ δι' αὐτὴν ἀκριβῶς τὸν λόγον, ὡς ἔμβλημα τῆς ἀκαταλύτου πνευματικῆς βασιλείας Του, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθνικῶν ὕψιστον, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ὁποίου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ καθολικὴ ἀλληλεγγύη, ὡς ἀναγκαία προϋπόθεσις διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς νέας ἀνθρωπότητος, τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπότητος, ἔθεσεν ἀπ' ἀρχῆς, τὸ σύντομον, ἀλλὰ βαθυστόχαστον ἀπόφθεγμα: «Ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν», ὄχι βεβαίως ὑπὸ τὴν παρεξηγημένην ἔννοιαν τοῦ αὐτομηδενισμοῦ, ἀλλ' ὡς ἀπάρνησις τοῦ ταπεινοῦ «ἐγώ» χάριν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ συνόλου.

Καὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρχῆς, τῆς «καινῆς ἐντολῆς», τῆς προσωπικῆς δηλαδὴ θυσίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου, φορέακαὶ κήρυκα, ἀλλὰ καὶ προσωποποίησιν καὶ μάρτυρα, παρέσχεν ὁ Ἰησοῦς, αὐτὸς ἑαυτόν, τοῦ ὁποίου ὁλόκληρος ὁ βίος ὑπῆρξε διαρκὴς διακονία πρὸς τὴν παντοειδῶς πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ἐπισφραγισθεῖσα δι' αὐτοθυσίας ἀσυγκρίτου ὑπὲρ τοῦ καινοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ἀγαθοῦ, γενόμενος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θεμελιωτὴς τοῦ νέου, τοῦ ἀληθινοῦ κοινωνισμοῦ,τοῦ Χριστιανικοῦ κοινωνισμοῦ.

*

Βεβαίως, ἡ ἀναζήτησις τοῦ ἰδανικοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐβασίζετο ἡ ἁρμονία τῆς ζωῆς, τὸ αἰώνιον αὐτὸ αἴτημα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ἀπετέλεσετὸ κέντρον πέριξ τοῦ ὁποίου ἀνεπτύχθησαν τὰ διάφορα φιλοσοφικὰ συστήματα.

Παρὰ πᾶσαν ὅμως τηνπροσπάθειάν των, ἡ ἐπίδρασίς των ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, καθὼς τοὐλάχιστον πιστοποιεῖ ἡ παρατήρησις καὶ ἡ μελέτη τῆς ἠθικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπῆρξεν ἀσθενεστάτη, ἂν ὄχι καὶ ἀρνητική.

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔλαμψαν ὡς γνῶσις καὶ παιδεία, ἄλλα ἤνθισαν ὡς ἀρετή, ἐν τούτοις ἠστόχησαν εἰς τὸ κρίσιμον σημεῖον. Ἀπεδείχθησαν δηλαδὴ ἀνίκανα νὰ ἀποφάσουν τὸν ἄνθρωπον πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ νὰ τὸν παραδώσουν εἰς τὸ σύνολον. Δὲν αὐτὸν τὸν ἀπαραίτητον ἐξοπλισμὸν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διάσπασιν τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ του, «τὴν νεκρὰν πρώτην ὕλην» τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ συνόλου.

Θυσία - Αὐταπάρνησις αἱ δύο αὐταὶ λέξεις, παρὰ πᾶσαν τὴν ἀπαρέσκειάν των, συνιστοῦν καὶ ἐκφράζουν εἰς τὸ βάθος καὶ τὴν οὐσίαν των, τὸνκαθολικὸν νόμον τῆς ζωῆς, τῆς Δημιουργίας γενικωτέρων. Διὰ νὰ διατηρῆται ἡ ἰσορροπία καὶ ἡ ἁρμονικὴ ἀλληλεξάρτησις τοῦ φυσικοῦ κόσμου, εἶναι ἀνάγκη ἀναπόφευκτος, ἕκαστον τῶν μερῶν του καὶ εἰς ἕκαστην διαρκῶς στιγμήν, νὰ θέτῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὅλου.

Καὶ ὁ κανὼν αὐτός, ὄχι πλέον ὡς νόμος ἀνάγκης, ἀλλ' ὡς σχέσις ἐλευθερίας, τὴν πλήρη ἐφαρμογήν του — ὡς θέσις καὶ ἄρνησις ἀπὸ ἀπόψεως συνεπειῶν — εὑρίσκει ἐντὸς τοῦ ἠθικοῦ κόσμου, ἐντὸς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐὰν δὲ ἡ ἄρνησις συνιστᾷ τὴν θέσιν, ἡ σημερινὴ — ἡ μεταπολεμικὴ —πραγματικότης, τῆς ὁποίας τὸ βαθύτερον χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ ἄρνησις τοῦ πνεύματος τῆς θυσίας,δηλ. ὁ ἐγωϊσμός, ἀνεξαρτήτως τῆς μορφῆς ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦται, εἴτε δηλ. ὡς θλιβερὸς «ἀτομισμός», εἴτε ὡς δεσποτικὸς «δυναμισμός», δέδει διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τὴν εἰκόνα τῆς ἀνθρωπότητος ἐμψυχουμένης ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς θυσίας.

Ὁμολογουμένως ἐὰν ἡ ἀνθρωπότης διέρχεται διὰ τραγικῶν δοκιμασιῶν καὶ πόνων συντριπτικῶν, αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, ὡς σύνολον, ἐξέφυγεν ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸν καθολικὸν νόμον τῆς ζωῆς, τὸν νόμον τῆς θυσίας καὶ τοῦ ὁποίου ἡ πλέον συγκεκριμένη ἀποκάλυψις εἶναι ὁ Ἐσταυρωμένος, πέριξ τοῦ Ὁποίου συνωθοῦντας κατὰ τὴνσημερινὴν μεγάλην καὶ πένθιμον ἡμέραν τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰ ἑκατομμύρια τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ ὑψηλὸν δίδαγμα τοῦ Σταυροῦ, τὴν μεγάληνδηλ. ἀρχὴν τῆς θυσίας ἐνὸς ἑκάστου χάριν τῶν πολλῶν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπαναπαύεται τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, καλοῦνται ἰδιαιτέρως νὰ μελετήσουν καὶ νὰ ἐνθρονίσουν ἐντὸς τῶν καρδιῶν των, οἱ πολιτικοὶ ἡγέται, οἱ παιδαγωγοὶ καὶ οἱ διανοούμενοι, ὥστεμορφούμενοι ὑπ' αὐτοῦ νὰ καθοδηγήσουν τοὺς λαοὺς εἰς τὴν πραγματικὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν πνευματικὴν Ἀνάστασιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΓΚΟΛΑΣ
(Χημικὸς)

Ο κ. ΧΟΥΒΕΡ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΤΗΣ ΑΜΕΣΟΥ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΗΝΥΜΑ ΕΙΣ ΘΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν πρωΐαν σήμερον ὁ πρώην **Πρόεδρος κ. Χούβερ** καὶ ἡ ἀκολουθία του ἀνεχώρησαν **ἀεροπορικῶς διὰ τὸ Κάϊρον.**

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Πρόεδρος κατὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους συνομιλίας, τὰς ὁποίας εἶχε χθὲς μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ἀνεγνώρισε τὴν ἰδιάζουσαν ἐπισιτιστικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος ἀπέστειλεν ἀμέσως προσωπικὸν τηλεγράφημα εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ὑποδεικνύων ὅπως ἐκδοθοῦν διαταγαὶ ὥστε ὡρισμένα σιτοφορτία, τὰ ὁποῖα προορίζονται δι' ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ἔχει κατεπειγούσας ἀνάγκας εἰς σῖτον.

Ὁ κ. Χούβερ ἀνεγνώρισεν ὡς ἀπολύτως βάσιμον τὴν ὑποστηριχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς αὐτὸν ἄποψιν ὅτι δὲν ἠμπορεῖ χωρὶς κινδύνους ὑποσιτισμοῦ τοῦ πληθυσμοῦ νὰ γίνῃ μείωσις τῆς σημερινῆς μερίδος τοῦ ἄρτου. Καὶ τοῦτο διότι ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλας χώρας, εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶνεἐπιτετραμμένη ἡ μείωσις τῆς μερίδος τοῦ ἄρτου ἀφοῦ ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν σχεδὸν τροφὴν διὰ μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐλπίζεται ὅτι ἐκπληρουμένων τῶν συστάσεων τοῦ κ. Χούβερ θ' ἀποτραπῇ τελικῶς ἡ μείωσις τῆς μερίδος τοῦ ἄρτου κατὰ τὴν ὑπολειπομένην μεταβατικὴν μέχρι τῆς ἐντοπίου ἐσοδείας περίοδον.

ΩΡΚΙΣΘΗ ΧΘΕΣ Η ΝΕΑ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΛΟΙ ΟΤΙ "Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ, "ΤΟ ΒΑΡΥ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΘΑ ΣΤΕΦΘΗ ΥΠΟ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ,,

ΑΘΗΝΑΙ. Ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας τὰ μέλη τῆς νέας **Κυβερνήσεως** μετέβησαν εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν καὶ ἔδωσαν τὸν νενομισμένον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Ἀντιβασιλέως παρισταμένου καὶτοῦ κ. **Πουλίτσα.** Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης παρέμεινε συνομιλῶν μετὰ τοῦ Ἀντιβασιλέως ἐπὶ πολλὴν ὥραν.

Οἱ ὁρκισθέντες ὑπουργοὶ εἶνε οἱ ἑξῆς:

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεωςκαὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.
Ἰω. ΘΕΟΤΟΚΗΣ Ἐσωτερικῶν.
Π. ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας.
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Συντονισμοῦ.
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ Δημοσίων Ἔργων.
Ν. ΑΒΡΑΑΜ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.
ΑΠ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.
Δ. ΧΕΛΜΗΣ Οἰκονομικῶν.
Π. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΟΣ Δικαιοσύνης.
Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ Γεωργίας.
ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.
ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ Δημοσίας Τάξεως.
Α. ΣΤΡΑΤΟΣ Ἐργασίας.
Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Μεταφορῶν.
Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Ἐφοδιασμοῦ.
Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ Προνοίας.
Δ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ Ὑγιεινῆς.
Η. ΠΕΡΩΤΗΣ ΤΤΤ
Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν.
Μ. ΑΙΔΙΝΟΣ Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ.
ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν.
Α. ΕΡΤΑΣΙΑΣ Ὑφυπ. Γεωργίας.
ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ — ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ Ὑφυπουργ. Τύπου καὶ Πληροφοριῶν.
Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ Ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης, μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῆς Κυβερνήσεως προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον βραχεῖαν ἀνακοίνωσιν:

—Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, τὸ Κόμμα τῶν Ἐθνικῶν Φιλελευθέρων καὶ τὸ Μεταρρυθμιστικόν, συγκεντρώσαντα τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀνέλαβον τὴν ὑπεύθυνον διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Τελοῦντα ἐν ἐπιγνώσει τῆς καταστάσεως, προχωροῦν εἰς τὸ βαρὺ ἔργον τῆςἀνασυγκροτήσεως ἐκ τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα ἐκληροδότησεν ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐθνικὴ περιπέτεια ἐν πλήρει πεποιθήσει, ὅτι ἡ ἐργασία των θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ἡ περίοδος τῶν λόγων ἐτερματίσθη. Ἦδη μὲ μετριοπάθειαν, πειθαρχίαν καὶ ἐντελῆ συναίσθησιν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος θὰ προσπαθήσωμεν νὰ φέρωμεν εἰς πέρας, τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐνεπιστώθη ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Ὁ νέος ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν ἐδέχθη τοὺς ξένους ἀνταποκριτάς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐτόνισε τὴν ἐπιθυμίαν του διὰ μίαν φιλικὴν μετ' αὐτῶν συνεργασίαν.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας εἰς σημερινὰς δηλώσεις του ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν καλλιεργητικῶν μεθόδων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος κ. Παπανδρέου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Αἱ δημοσιευθεῖσαι ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐπιβεβαιοῦν δυστυχῶς τὰς ἀνησυχίας μας, ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν διατρέχουσαν τὸν θεμάτων τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τοῦ δημοψηφίσματος ἐν συγκεύτει πρὸς τὴν σύμφωνον γνώμην τῶν Συμμάχων καὶ ἀποτελοῦν τὴν πλήρη ἐξήγησιν τῆς διαφωνίας μας.

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῶν Ἀθηνῶν ἐξέφρασζον σήμερον ποτὰν τινα ἀνησυχίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ὑπάρχουν οἱ ὁμιλοῦντες περὶ συγκεκριμένων προθέσεων τῶν ἀδιαλλάκτων ἐδίᾳ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν πολιτειακῶν ἐπιδιώξεων των παρ' οἱ ἀνδήποτε ἀντέθεσαν τῶν Συμμάχων. Ἐκφράζονται δηλονότι ὑπόνοιαι ὅτι θὰ ἐπεδιωχθῇ ὁ ἐξαναγκασμὸς τοῦΜακαριωτάτου εἰς ἀποχώρησιν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ περαιτέρω ὁ καθορισμὸς μιᾶς ἡμερομηνίας διὰ τὸ δημοψήφισμα, ὥστε οἱ Σύμμαχοι νὰ τεθοῦν πρὸ τετελεσμένου γεγονότος καὶ νὰ δώσουν ἐκ τῶν ὑστέρων τὴν συγκατάθεσίν των.

Ο κ. ΝΟΡΤΟΝ

Ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς κ. Νόρτον ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τσαλδάρην καὶ τὸν συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Ἄγγλος διπλωμάτης συνωμίλησε μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, σχετιζομένων μὲ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς.

Ο κ. ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ

Λύριον (σήμερον) ἀναμένεται εἰς Ἀθήνας ὁ Βρετανὸς πρώην πρόσεδρος ὑπουργὸς εἰς τὴν Μεσόγειον κ. Μάκ Μίλλαν, ὅστις, κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του, θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΠΥΡΕΤΟΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ ΕΠΙΚΡΕΜΑΤΑΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΡΕΨΗ ΤΟ ΡΗΓΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ "ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ «Ἐκόνομιστ» γράφει: «Ἂν ὄχι ἡ ἀπελὴ τοῦ πολέμου, τοὐλάχιστον ὁ πυρετὸς τῆς ἀναμονῆς ἐπικρέμαται εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τοῦτο ἀπίστευτον, ὅτι μεταξὺ Ρώσσων καὶ Βρεταννῶν θὰ ἐπέλθῃ ἔνοπλος ρῆξις πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἀπὸτελεῖ ἐν τούτοις συντελεστὴν ἀναβράσμοῦ καὶ διασπάσεως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς ὑδρογείου μέχρι τοῦ ἄλλου. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ Διάσκεψις τῆς Εἰρήνης, ὄχι μόνον ὀφείλει νὰ ἀποτρέψῃ ρῆγμα εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν **Μ.** Συνάμεων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ πρακτικὴν συμβιβασμόν. Ἡ συνεργασία ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ πολιτικῆς κατευνασμοῦ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται εἶνε ὅπως οἱ Μπέβιν καὶ Μπέρνς ἐξετάσουντὰ συμφέροντα τῶν χωρῶντων ὑπὸ τὸ πρέσμα τῆς Ρωσσικῆς ἐχθρότητος καὶ νὰ καθορέσουν τὰ σημεῖα ἐκεῖνα,ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶνε δυνατὴ εἰσέτι ἡ ἐφαρμογὴ πολιτικῆς κατευνασμοῦ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς πραγματικῆς συνδιαλλαγῆς, καθὼς καὶ ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλουν νὰ τηρήσουν σταθερὰν στάσιν».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ «Ἐκόνομιστ», ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνθήκην μὲ τὴν Ἰταλίαν, γράφει:

«Ἡ Ἰταλία κεῖται πρὸς δυσμὰς τῆς γραμμῆς διαχωρίσεως, ἀλλ' ἀρκετὰ πλησίον αὐτῆς διὰ νὰ παρέχῃ δικαιολογίαν εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν Ρώσσων ἐπίδειξιν ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς Ἰταλικὰς ὑποθέσεις. Δι' αὐτὸ θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ γίνουν παραχωρήσεις τινὲς εἰς τὰς Ρωσσικὰς ἀπόψεις. Οὕτω θὰ ἐδεῖ νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς Ρώσσους ἐπανορθώσεις ἔν τινι μέτρῳ Ἡ Τεργέστη θὰ ἔπρεπε νὰ διεθνοποιηθῇ, ἡ ἐνδοχώρα της ὅμως θὰ ἔδει νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴνΓιουγκοσλαβίαν. Ὁ αὐτὸς ὅμως ρεαλισμός, ὁ ὁποῖος θὰ ὦθει τὰς Αὐτικὰς Δυνάμεις νὰ προβοῦν εἰς παραχωρήσεις ἔναντι τῆς Ρωσσίας θὰ ἔπρεπε νὰ τὰς ὠθήσῃ εἰς ἐφαρμογὴν σταθερᾶς πολιτικῆς ἐπὶ ἄλλων ὅρων εἰς τὴν συνθήκην εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἐδὲ αὐτέρως δὲ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐλέγχου τῆς Μεσογείου καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἀποικιῶν.

Ἐγκατάστασις τῶν Ρώσσων εἰς Τριπολίτιδα θὰ ἦτο παράλογος. Ὁμοίως ἡ ὑπαγωγὴ οἱασδήποτε ἐκ τῶν Ἀποδεκανήσων ὑπὸ ρωσσικὴν ἐπιτροπείαν δὲν ἀποτελεῖ θέμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὸς συμβιβασμός. Δὲν εἶνε βέβαιον ἂν οἱ Ρῶσσοι θὰ συγκατατεθοῦν εἰς τοιαύτης φύσεως διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἰταλικοῦ ζητήματος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ προέκυπτε λόγος διὰ τὴν σύναψιν χωριστῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς συνθήκης μὲ τὴν Ἰταλίαν, ὥστε αἱ ἐκ τῆς ἀνακωχῆς ἀνωμαλίαι νὰ λάβουν τέλος. Τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ ὡδήγει εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας σύναψιν χωριστῆς συνθήκης εἰς Οὐγγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Βουλγαρίαν.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ὁ κ. Γκρομύκο ὑπεστήριξε τὴν Πολωνικὴν πρότασιν περὶ διακοπῆς τῶν σχέσεων μετὰ τὸν Φράνκο. Ὁ Βρετανὸς ἀντιπρόσωπος Κάντογκανεπεν, ὅτι τὸ Συμβούλιον ἔχει καθῆκον νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν χωρὶς πάθος καὶ μεροληψίαν. Ὁ Γκρομύκο, λαβὼν καὶ πάλιν τὸν λόγον, ἐτόνισεν, ὅτι πλεῖσται περιπτώσεις ἀποδεικνύουν ὁπόσον σοβαρὸν κίνδυνον ἀποτελεῖ τὸ καθεστὼς τοῦ Φράνκο καὶ ὅτι ἡ ἀνθρωπότης δὲν θὰ δεχθῇ ἄρνησιν τοῦ Συμβουλίου νὰ ἀναλάβῃ δράσιν ἐναντίον τοῦ Φράνκο. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βραζιλίας ἀντέκρουσε τὴν Πολωνικὴν αἴτησιν, εἰς τοῦτον δὲ ἀπήντησε καὶ πάλιν ὁ Γκρομύκο.

Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι ἐνῷ ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲν εἶχεν εἰσαγάγει τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατολογίαν εἰμὴ ἓν περίπου ἔτος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου καὶ ἀφοῦ ἤρχισεν ἡ γερμανικὴ ἐπέκτασις, ἤδη,ἓν ἔτος μετὰ τὴν πλήρη κατασυντροφὴν τῆς γερμανικῆς δυνάμεως, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι παρεσκευασμένη νὰ καταργήσῃ τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατολογίαν, ἀλλὰ καὶ διστάζει νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἀπόφασιν, δεδομένου ὅτι δὲν ἔχει ἀκόμη διακανονισθῇ τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τῆς θητείας. Δέον νὰ παρατηρηθῇ ὅτι πολλὰ μέλη τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀντέδρων κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας.

Τὸ ζήτημα ἀνεκινήθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν στρατιωτικῶν πιστώσεων, ὁπότε ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἄτλυ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ ἐγίνετο ἐθελοντικὴ στρατολογία ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν διὰ βραχὺν χρόνον.

Κατὰ τὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία ἐπηκολούθησεν, ὁ οἰκονομικὸς ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, λαβὼν τὸν λόγον εἶπε σχετικῶς πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατολογίαν: «Πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν παγκόσμιον κατάστασιν ὡς αὕτη ὑφίσταται σήμερον καὶ ὡς δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον. Ἑπομένως δὲν εἶναι ἄπορον διότι δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς στρατολογίας. Προτοῦ ἡ Κυβέρνησις λάβῃ ἀποφάσεις καὶ ἀναγγείλῃ αὐτὰς εἰς τὴν χώραν, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουν εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατολογίαν πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν διαφόρους παράγοντας».

ΠΡΩΤ